

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I.
Japan.

Nr 243.

Göteborg den 19 aug. 1965.

Kära lilla Hella!

Sedan jag sist skrev har ditt brev nr 246 kommit och är så tacksamt mottaget. Du har fått Ebbas brev och vet att David är opererad för tarmvred. Ebba gjorde anspråk på att få skriva om detta. Men nu ska jag göra det också, så du får veta hur jag upplevde detta underliga att David skulle till sjukhus. Vi visste ju det inte förr än operationen var över. Den gjordes natten till söndagen den 15 ds. Och på söndags em. vid halvfyratiden ringde Olle och sa att han kunde hälsa från sjukhuset. Vem har du där, frågade jag, räknande med att det var någon av ungarna eller möjligen Aina. Pappa, sa Olle. Albin kan han vara där nu tänkte jag utan att säga det. Olle fortsatte och så småningom sa jag: Är det din pappa? Ja, det var det ju. David hade förstoppning. Lisa och han hade varit i Asklanda de senaste 14 dagarna. Så kom dom till Bendela. På båda ställena hade dom försökt med laxermedel av alla de slag och lavemang och allt upptänkligt. Så måste Olle ta sin pappa i bilen till Borås Lasarett, där han som sagt opererades vid 24-tiden tror jag. I tisdags kom han hem till Bendela. Inte helt feberfri, men ganska bra. Dom har ju inte plats till folk på sjukhusen. Jag ringde Bendela nu och fick veta att allt var bra. I morse hade David 37.0. Nu strax före kl. 13 kom Roy upp. Vi drack kaffe och kl. 13.30 skulle han hämta faster Ester och skjutsa henne till Kungälv. Annars är han ju ledig. Du vet att för några veckor sen brann konditoriet m.m. Först gick ju Roy där och röjde och plockade. Men nu sen ett par veckor är han arbetslös. Hoppas att han inte förlorar några pengar på det. Dom har ju försäkrat för driftstopp. Lisa och David skulle ju vara på Steninge - Sigurd Engbergs sommargård eller vad den kallas - och hållit div. föredrag på någon missionskurs. Lisa är där och läser upp 2 föredrag, som David har gjort. Själv har hon också ett att hålla. Aina har sitt gamla onda i halsen, som ingen kan göra något åt. Nu har hon varit i Dalarna en vecka för att se vad det kunde göra. Hon bodde i Vikarbyn och där tycktes någon förändring ske. Men så snrt hon lämnade där och for någonannanstans var det likadant. Jag sa till henne att hon får sälja kåken och flytta till Vikarbyn eller något annat lämpligt ställe. Hon skulle föreslå Dale det. Jag tycker att ni skulle ta och skicka G. tillbaka några årtionden i tiden till era ungdomsår i Kina t. ex. Där skulle hon ha mycket att lära. Tycker hon att det är försmädligt att hon och G. ska skiljas åt eftersom hon inte tar upp frågan? Var har H. fått lägehet? Dom ska väl läsa fortfarande? I går hade jag ett korrespondenskort från Isa Carlsson. Jag skickade ett vykort till henne på 70-årsdagen. Jag vet inte var hon fanns, men det gick till Kärredal. Gunna reser hem den 21 ds. Isa tycker att det blir en påfrestning, då dom båda börjat bli gamla. Du har frågat en del om hur jag hade det i Sävsjö och hur det var på min födelsedag. Jag har väl inte avarat på det. Jo, när min ambulans kom fram den 29/8 kl. 13 så hade dom s.k. "tyst timma". Min rumskamrat låg då nerkrupen i sängen med bara halva ansiktet synligt ovanför filten. Åh, tänkte jag, en så ung människa ska! Hon tycker naturligtvis att det är tråkigt med en så gammal kamrat. Trodde att hon var i 20-årsåldern. Sedan upptäckte jag att hon nog var äldre än så. Men hur häpen jag blev då hon en dag talade om att hennes äldsta barn, en dotter var gift och hade en liten son. Hon var 23 år. Hur gammal är du själv då? 46 år sa hon. Hon är en förtjusande människa men har MS som Karin Ahlbom. Hon rör sej bra i rullstol men kan inte stå på sina ben trots det att hon får bad och massage och - som jag tyckte - hård gymnastik. Hon kan t. ex. inte skriva. Hon har en präktig man, som är järnvägare. Utom flickan har dom 3 pojkar 19, 16 och 14 år. Det är hårda bud för en familj i dessa åldrar. En annan fru som var i S. och varit sjuksköterska och var mycket sämre hade blivit övergiven av sin man. Ingendera av makarna har det väl så lätt.

Vi hade ett trevligt rum med tvättrum och 2 tvättställ och vacker utsikt. Min kamrat heter Karin Svensson. Och det är meningen att hon skall komma hem ett tag för att få lite ombyte. Så hade dom ingen ersättare för den enda sjukgymnasten. Något besök hade jag inte under de 4 veckor jag var i Sävsjö. Från Gbg är det 24 svenska mil och till Borås 17. Men kvällen innan jag for hem fick jag ett telefonsamtal. Jag trodde ju att det var hemifrån. Men nej då! Det var Sonja Lindberg-Wallén. Minns du henne, dövstummissionären och evangelisten. Hon är sen många år gift och bor i Malmbäck. Hon började samtalet med att säga: Ska man behöva fara till Vällersvik för att få veta att du är här är här? Då hade hon och hennes man varit i Sävsjö några dar eller någon vecka tidigare och bara kört omkring där. Dom bor i Malmbäck och det är bara 2 mil från Sävsjö!!!! Kl. var väl 19 när hon ringde och undrade om det var för sent att komma då? Ja, jag höll ju på att packa och det var nog också för sent med besök hos patient då. Om vi bara hade vetat det hade vi ju kommit och hälsat på dej och vi hade kunnat hämta dej hem till oss någon dag. Jag hade ju inget

begrepp om att Malmbäck låg så nära. Men nog hade det varit ett förtjusande och efterlängtat avbrott om dom kunnat komma. Annars var det välordnat för besök. Man kunde få ta emot gäster i högst 3 dar. Dom hade fått mat och logi för kr. 5:- pr dygn. Om tiden blev längre kostade det kr. 8:- pr dygn. Och det var ju förnämligt. Fanns ett särskilt bord matsalen för gästerna. Utom de 2 första dagarna åt jag i matsalen. Fick sitta vid ett bord där dom satt, som inte kunde hämta mat själva vid det stora bordet, därför att dom måste ta sej fram på bockar eller kryckor eller käppar. Vid det bordet serverades alltså maten. Alla patienter i Sävsjö är göteborgare. En fröken Greta Holmgren 55-60 åe gammal hade jag sällskap med i ambulansen den 27/6. Hon kom hem här om dan och ringde och berättade att dom haft fem dödsfall på 14 dar. Ett par av dom kände jag. Dom andra hade väl legat på sina rum och inte varit ibland oss. Greta H. hade en stor protes i paket då vi for dit. Hade alltså sen 40 år tillbaka gått med benprotes. Nu hade hon brutit det dåliga benet och protesen passade inte, så hon ska så småningom ha en annan. Så mängder av hälsningar ätte